

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA LUBELSKIEGO

Lublin, dnia 2 września 2015 r.

Poz. 2735

WOJEWODA LUBELSKI

Rozstrzygnięcie nadzorcze Nr PN-II.4131.366.2015 Wojewody Lubelskiego

z dnia 31 sierpnia 2015 r.

**stwierdzające nieważność uchwały Nr XI/69/2015 Rady Miejskiej w Rykach z dnia 27 lipca 2015r.
w sprawie ustalenia wysokości stawek opłat za zajęcie pasa drogowego dróg gminnych, w części
obejmującej § 3 ust. 3 i § 4 ust. 2 uchwały.**

Na podstawie art. 91 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2013 r., poz. 594 ze zm.)

stwierdzam nieważność

uchwały Nr XI/69/2015 Rady Miejskiej w Rykach z dnia 27 lipca 2015r. w sprawie ustalenia wysokości stawek opłat za zajęcie pasa drogowego dróg gminnych, w części obejmującej § 3 ust. 3 i § 4 ust. 2 uchwały.

Uzasadnienie

Uchwała Nr XI/69/2015 została doręczona organowi nadzoru w dniu 31 lipca 2015 r.

Przedmiotową uchwałą Rada Miejska w Rykach ustaliła stawki opłat za zajęcie pasa drogowego dróg gminnych, na terenie Gminy Ryki.

W myśl art. 40 ust. 1 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. z 2015 r. poz. 460, ze zm.) zajęcie pasa drogowego na cele niezwiązane z budową, przebudową, remontem, utrzymaniem i ochroną dróg wymaga zezwolenia zarządcy drogi, w drodze decyzji administracyjnej.

Zezwolenie, o którym mowa w ust. 1, dotyczy:

- 1) prowadzenia robót w pasie drogowym;
- 2) umieszczania w pasie drogowym urządzeń infrastruktury technicznej niezwiązanych z potrzebami zarządzania drogami lub potrzebami ruchu drogowego;
- 3) umieszczania w pasie drogowym obiektów budowlanych niezwiązanych z potrzebami zarządzania drogami lub potrzebami ruchu drogowego oraz reklam;
- 4) zajęcia pasa drogowego na prawach wyłączności w celach innych niż wymienione w pkt 1-3 (art. 40 ust. 2 ustawy).

Za zajęcie pasa drogowego pobiera się opłatę (art. 40 ust. 3 ustawy).

W art. 40 ust. 9 ustawy wskazano kryteria, które należy uwzględnić przy ustalaniu stawek powyższych opłat. Zgodnie z treścią powołanego przepisu, przy ustalaniu stawek, o których mowa w ust. 7 i 8, uwzględnia się:

- 1) kategorię drogi, której pas drogowy zostaje zajęty,
- 2) rodzaj elementu zajętego pasa drogowego,
- 3) procentową wielkość zajmowanej szerokości jezdni,
- 4) rodzaj zajęcia pasa drogowego,
- 5) rodzaj urządzenia lub obiektu budowlanego umieszczonego w pasie drogowym.

W ocenie organu nadzoru wskazany powyżej przepis zawiera zamknięty katalog kryteriów, wg których możliwe jest zróżnicowanie stawek opłat za zajęcie pasa drogowego. Niedopuszczalne jest zatem uzależnienie w uchwale rady gminy stawki opłaty od innych, pozaustawowych czynników.

W § 4 ust. 1 uchwały Rada Miejska w Rykach ustaliła stawki za zajęcie pasa drogowego dotyczące umieszczania w pasie drogowym obiektów budowlanych nie związanych z potrzebami zarządzania drogami lub potrzebami ruchu drogowego oraz reklam, ustalając stawki opłat za każdy dzień zajęcia 1 m² powierzchni pasa drogowego zajętego przez rzut poziomy obiektu budowlanego niezwiązanego z potrzebami zarządzania drogami lub potrzebami ruchu drogowego – 1,00zł (pkt 1), reklamy -2,50 zł (pkt 2).

Za umieszczenie w pasie drogowym reklamy (tablicy informacyjnej) zawierającej informacje o gminie, powiecie lub województwie w postaci planów, tablic, plansz oraz masztów flagowych - 0,05 zł.

Jak wynika z powyższego Rada Miejska w Rykach w § 4 uchwały, zróżnicowała wysokość stawki za zajęcie pasa drogowego w zależności od kryteriów nieprzewidzianych w ustawie.

Swoboda rady gminy w ustalaniu stawek opłat za zajęcie pasa drogowego została poddana szczególnemu reżimowi, określone przez ustawodawcę w art. 40 ustawy o drogach publicznych. Oznacza to, że rada gminy podejmując uchwałę w sprawie ustalenia przedmiotowych stawek nie może wykroczyć poza zakres upoważnienia udzielonego jej przez ustawę.

W ocenie organu nadzoru ustalenie obniżonej stawki opłaty za umieszczone w pasie drogowym reklamy (tablicy informacyjnej) zawierającej informacje o gminie, powiecie lub województwie w postaci planów, tablic, plansz itp. nie znajduje uzasadnienia w powszechnie obowiązujących przepisach prawa.

Przywołany wcześniej przepis art. 40 ust. 9 ustawy o drogach publicznych wprowadza możliwość zróżnicowania wysokości stawek, jednak wyłącznie przy zastosowaniu kryteriów w nim zawartych. Trzeba zatem stwierdzić, iż w świetle obowiązujących w tym zakresie przepisów, nie istnieje możliwość wprowadzenia zróżnicowania wysokości stawek opłat w zależności od treści reklamy. Kryterium takie nie może zostać uznane za żadne z dopuszczonych do zastosowania przez ustawodawcę. Oczywistym jest, że wprowadzone kryterium nie odwołuje się do kategorii drogi, której pas drogowy zostaje zajęty. Nie budzi żadnych wątpliwości organu nadzoru, że w kwestionowanym przepisie nie zastosowano także kryterium procentowej wielkości zajmowanej szerokości jezdni ani też rodzaju urządzenia lub obiektu budowlanego, umieszczonego w pasie drogowym. Nie może być mowy także o uznaniu przyjętego w uchwale zróżnicowania za zastosowanie kryterium rodzaju elementu zajętego pasa drogowego, bowiem chodzi tu o wskazanie zajętej części pasa drogowego przy uwzględnieniu definicji pasa drogowego, zawartej w art. 4 pkt 1 ustawy o drogach publicznych. Jeśli chodzi zaś o rodzaj zajęcia pasa drogowego w tym konkretnym przypadku regulacja uchwały dotyczy stawki opłaty za zajęcie pasa drogowego w celu określonym w art. 40 ust. 2 pkt 3 ustawy, czyli umieszczania w pasie drogowym obiektów budowlanych niezwiązanymi z potrzebami zarządzania drogami lub potrzebami ruchu drogowego oraz reklam. Rodzajem zajęcia jest tu więc umieszczenie w pasie drogowym reklamy, a nie reklamy o konkretnej treści (zob. wyrok WSA we Wrocławiu z dnia 21 stycznia 2011 r., sygn. akt III SA/Wr 818/10).

Zdaniem organu nadzoru brak jest także podstaw prawnych do zamieszczenia przez Radę Miejską w uchwale § 3 ust. 3 stanowiącego, iż roczne stawki opłat obejmują pełny rok kalendarzowy. Za niepełny rok kalendarzowy wysokość rocznych stawek obliczana jest proporcjonalnie do liczby dni umieszczenia urządzenia w pasie drogowym lub na obiekcie inżynierskim.

Powyższy zapis stanowi powtórzenie art. 40 ust. 5 ustawy o drogach publicznych.

Zgodnie z powołanym przepisem ustawy, opłatę za zajęcie pasa drogowego w celu, o którym mowa w ust. 2 pkt 2, ustala się jako iloczyn liczby metrów kwadratowych powierzchni pasa drogowego zajętej przez rzut poziomy urządzenia i stawki opłaty za zajęcie 1 m² pasa drogowego pobieranej za każdy rok umieszczenia urządzenia w pasie drogowym, przy czym za umieszczenie urządzenia w pasie drogowym lub na drogowym obiekcie inżynierskim przez okres krótszy niż rok opłata obliczana jest proporcjonalnie do liczby dni umieszczenia urządzenia w pasie drogowym lub na drogowym obiekcie inżynierskim.

Przedmiotowa uchwała posiada walor przepisu powszechnie obowiązującego w rozumieniu art. 40 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym. Stanowione przez organy samorządu terytorialnego akty prawa miejscowego winny regulować kwestie wynikające z delegacji ustawowej w taki sposób, aby przyjęte w oparciu o nią normy uzupełniały przepisy powszechnie obowiązujące wydane przez inne podmioty. Ustawodawca, formułując określoną delegację do wydania aktu wykonawczego, przekazuje upoważnienie do uregulowania wyłącznie kwestii nie objętych dotąd żadną normą prawną o charakterze powszechnie obowiązującym. Zatem z istoty aktu prawa miejscowego wynika niedopuszczalność takiego działania organu realizującego delegację ustawową, które stanowi powtórzenie wiążących go norm o charakterze powszechnie obowiązującym.

Należy podkreślić, iż powtórzenie regulacji ustawowych, bądź ich modyfikacja i uzupełnienie przez przepisy gminne jest niezgodne z zasadami legislacji, jako zbędne, dezinformujące i mogące prowadzić do sprzecznej z intencjami ustawodawcy interpretacji przepisów. Zgodnie z § 118 w zw. z § 143 załącznika do rozporządzenia z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie "Zasad techniki prawodawczej" (Dz. U. z 2002 r. Nr 100, poz. 908), w akcie prawa miejscowego nie powtarza się przepisów ustawy upoważniającej oraz przepisów innych aktów normatywnych.

W tym stanie rzeczy, stwierdzenie nieważności uchwały Nr XI/69/2015 we wskazanym zakresie, jest uzasadnione.

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Lublinie, złożona za moim pośrednictwem, w terminie 30 dni od daty jego doręczenia.

Wojewoda Lubelski

Wojciech Wilk

Otrzymują:

- 1) Burmistrz Ryk
- 2) Przewodniczący Rady Miejskiej w Rykach